

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/115/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122010803
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6122010803.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA a sudcov JUDr. Petra Hunáka, PhD. a JUDr. Jozef Mikluša, v trestnej veci obžalovaného A. B., stíhaného za zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. 11. 2023, o odvolaní okresného prokurátora, obžalovaného a poškodenej proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn 6T/33/2022 zo dňa 06. 06. 2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného A. B., poškodenej C. D. a okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudkyne Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn 6T/33/2022 zo dňa 06. 06. 2023 bol obž. A. B. uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zák., ktorého sa dopustil tým, že

v období od decembra 2017 do 28.06.2021 v čase, keď prišiel z práce zo zahraničia, v byte v Banskej Bystrici na ulici XX. E. F. XX spôsobil fyzické a psychické utrpenie svojej partnerke C. D. tak, že ju opakovane a pravidelne fyzicky napádal rôznym spôsobom a po rôznych častiach tela a vulgárne jej nadával, zamykal ju v byte a brával jej mobilný telefón, pričom

v presne nezistenom čase dňa 05.05.2018 poškodenú fyzicky napadol tak, že vo vchode bytového domu jej dal facku, následne ju začal ťahať za vlasy a po tom, ako ju dotiahol do bytu si na ňu sadol a začal ju biť, čím jej spôsobil zlomeninu IX. rebra vpravo a pomliaždenie viacerých častí tváre s dobou nevyhnutnej liečby 4 až 5 týždňov

dňa 25.08.2019 v čase okolo 15:00 hod. poškodenej vulgárne nadával a následne ju fyzicky napadol na toalete, dvakrát ju udral otvorenou dlaňou po tvári, a ako ju vytiahol za vlasy z toalety von, kopal ju a udieral jej hlavu o nábytok, čím je spôsobil pomliaždenie hlavy a tváre s krvnými podliatinami okolo ľavého oka, na čele vpravo a na temene vpravo, pomliaždenie chrbta aj brucha ľahkého stupňa, pomliaždenie horných aj dolných končatín obojstranne ľahkého stupňa s viacpočetnými krvnými, podliatinami a zakrvácanie do spojovky ľavého oka, čo si vyžiadalo jej hospitalizáciu na Klinike úrazovej chirurgie vo Fakultnej nemocnici s poliklinikou G. H. I. od 25.08.2019 do 27.08.2019 s dobou práceneschopnosti od 25.08.2019 do 31.08.2019 a

dňa 28.06.2021 po tom, ako ho poškodená vystažovala z bytu a odobrala mu kľúče, v čase okolo 06:00 hod. potom, ako vyrazil riadne uzamknuté vchodové dvere, ho poškodená požiadala, aby odišiel a do bytu nevstupoval, do bytu vošiel, začal jej vulgárne nadávať a fyzicky ju napádať tým spôsobom, že ju udral 4 – 5 krát päťou do tváre, čím jej spôsobil tržnú ranu na koreni nosa veľkosti 1,5 cm ošetrenú zašitím v lokálnej anestézii, otvorenú zlomeninu nosových kostí s posunom úlomkov, pomliaždenie tváre s viacpočetnými krvnými podliatinami, zlomeninu spodiny očnénice vpravo s posunom úlomkov do pravej čelustnej (prínosovej) dutiny, pomliaždenie pravej očnej gule bez poruchy zraku, pomliaždenie ľavého

ramena s odreninou dlhou cca 23 cm a pomliaždenie pravého kolena s krvnou podliatinou na vnútornej strane kolena, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia v trvaní 4 až 5 týždňov.

Za to bol odsúdený podľa § 208 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere osem rokov a šesť mesiacov. Súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súd podľa § 73 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. uložil obžalovanému aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Okresný súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej C. D., nar. XX.XX.XXXX v Banskej Bystrici, trvale bytom J. XX. E. F. XX, K. K., škodu vo výške 9.388,- € a podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal poškodenú so zvyškom jej nároku na náhradu škody na civilný proces. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti DÓVERA zdravotná poisťovňa, a.s., Einsteinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 942 436, škodu vo výške 897,92 €.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že v predmetnej veci mal za to, že boli preukázané fyzické útoky obžalovaného voči poškodenej a to v dňoch 05.05.2018, 28.06.2021, ako aj 25.08.2019, pričom súd pri hodnotení jednotlivých dôkazov sa osobitne zaoberal vierohodnosťou poškodenej, ktorú obžalovaný spochybňoval. Je pravda, že poškodená si na niektoré podrobnosti nepamätala a opakovane sa nevedela vyjadriť k počtu fyzických útokov zo strany obžalovaného, avšak v tejto súvislosti okresný súd zobral do úvahy závery znaleckého posudku znalkyne L. M. F. z psychologického vyšetrenia poškodenej, v zmysle ktorých okrem iného výpoveď poškodenej z hľadiska všeobecnej a špecifickej hodnovernosti možno považovať za vierohodnú. Intelektová úroveň poškodenej sa pohybuje v pásme priemeru populačnej normy, jej pamäťové schopnosti sú o niečo slabšie, avšak bez patologických kvalít. Sklony k skresľovaniu skutočnosti napriek subjektivistickému akcentovaniu osobnostnej štruktúry poškodenej nemožno u nej potvrdiť. Klamstvo, alibistické spracovanie situácie a účelové spracovanie jednotlivých údajov ako na vedomej, tak na nevedomej rovine u nej vo všeobecnosti nemožno jednoznačne vylúčiť, práve vďaka nevyrovnanej akcentovanej osobnostnej štruktúre smerujúcej k aktívnemu presadzovaniu si svojich potrieb a napĺňaniu vlastných cieľov.

Skutočnosť, že poškodená sa v súvislosti s konaním obžalovaného na niektoré súvislosti nepamätala, môže v zmysle znalkyne byť spôsobené tým, že vzťah poškodenej k obžalovanému bol po emočnej stránke intenzívny, okolnosti vo vzťahu neprežívala príjemne, dokázala sa však s nimi pomerne ľahko vysporiadať. Zároveň mal okresný súd za to, že jednoznačne bola preukázaná jednotlivými svedeckými výpoveďami skutočnosť, že obžalovaný sa opakovane dopúšťal tejto trestnej činnosti voči poškodenej a tým naplnil znaky skutkovej podstaty trestného činu a to konaním v určitej trvalosti, ktoré táto osoba pociťovala ako ťažké príkorie. V časti obžaloby, v ktorej bol skutok kvalifikovaný ako prečin podľa § 194 Tr. zák., tak s týmto sa okresný súd nestotožnil, nakoľko mal za to, že obžalovaný síce vylomil dvere, avšak takáto situácia sa viackrát opakovala, pričom obžalovaný sa takéhoto skutku nedopustil za úmyslom spáchať trestný čin, ale za účelom dostať sa do nehnuteľnosti tak, ako to vykonal opakovane.

Predmetný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, nakoľko ho napadol odvolaním tak obžalovaný, ako aj okresná prokurátorka a aj poškodená prostredníctvom splnomocneného zástupcu.

Obžalovaný vo svojom odvolaní uviedol, že v predmetnom konaní nebolo preukázané, že by sa takéhoto konania dopúšťal po dlhší čas, je zrejme, že s odstupom viacerých mesiacov, až rokov sa dopustil viacerých dielčích skutkov voči poškodenej a teda mal za to, že v jeho prípade sa nemohlo jednať o pokračovací trestný čin, zároveň poukázal na skutočnosť, že v súčasnosti si plní vyživovaciu povinnosť, spláca pôžičky a pracuje ako živnostník.

Okresná prokurátorka vo svojom odvolaní uviedla, že má za to, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že poškodená spoza dverí zakričala na obžalovaného, že sa ho bojí a že zavolá políciu. Tým, že dvere nechcela otvoriť, dokonca do nich tlačila, bolo úplne zrejme, že ho do bytu nechce pustiť. Sám obžalovaný uviedol, že chcel ísť dnu, aby sa presvedčil, či tam nie je poškodená s nejakým priateľom. Vzhľadom k týmto skutočnostiam mala prokurátorka za to, že obžalovaný naplnil svojím konaním všetky zákonné znaky uvedeného prečinu Porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zák.

Poškodená prostredníctvom svojho splnomocnenca podala proti predmetnému rozsudku odvolanie v časti týkajúcej sa priznania nároku na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5 000,- € na rozdiel od uplatnenej výšky 10 000,- €. Mala za to, že skutok opísaný v rozsudku opisuje také špecifické

okolnosti prípadu, že uplatnená suma náhrady nemajetkovej ujmy reflektuje stres a strach, ktorá musela nepochybne poškodená dlhodobými útokmi znášať, pričom suma 10 000,- € nepredstavuje žiadne extrémne vybočenie z rámca akceptovateľnej požiadavky na kompenzáciu takejto ťaživej životnej situácie, do ktorej sa poškodená dostala v dôsledku konania obžalovaného.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie okresnej prokurátorky, obžalovaného, ako aj poškodenej nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, pohľadájúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa názoru krajského súdu sa s citovanými ustanoveniami prvostupňový súd dôsledne riadil. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu je zrejmé, akým spôsobom sa vysporiadal s jednotlivými svedeckými výpoveďami, ako aj s obsahom znaleckých posudkov. Je zrejmé, že okresný súd správne vyhodnotil výpoveď poškodenej s prihliadnutím na všetky okolnosti jej osobnosti, ako aj s prihliadnutím na okolnosti, ako aj s prihliadnutím na druh trestnej činnosti, ako aj formu jeho spáchania.

Krajský súd akcentuje, že v časti odvolania prokurátorky týkajúcej sa neuznanie právnej kvalifikácie skutku podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a to porušovania domovej slobody, je nutné súhlasiť s názorom okresného súdu, že v danom prípade je to nutné posudzovať trestnosť skutku aj podľa jednotlivých okolností, za akých bol spáchaný trestný čin, resp. skutok. Je zrejmé, že v danom prípade sa možno stotožniť s názorom, že zo strany obžalovaného nešlo o úmysel spáchať trestný čin vzhľadom k tomu, že takýto spôsob vstúpenia do bytu využil už v minulosti viackrát a zároveň sa týmto spôsobom udobril s poškodenou a nebol žiadny dôvod, prečo by si v tomto konkrétnom prípade nemal myslieť, že to poškodená opätovne nemyslí úplne vážne, resp. že sa dopúšťa trestného činu.

Krajský súd zároveň chápe úmysel obhajoby upriamiť pozornosť na jednotlivé dielčie skutky, kedy došlo k markantnému poškodeniu zdravia poškodenej, bez toho, aby sa brali do úvahy okolnosti týkajúce sa skutočnosti, že k násiliu voči poškodenej dochádzalo aj medzi týmito skutkami. Z pohľadu krajského súdu je však nepochybné, že obžalovaný sa dopúšťal trestnej činnosti opakovane, po dlhú dobu, a to nielen v časti skutkov, ktoré viedli k ujme na zdraví voči poškodenej, ale po dlhší čas. Predmetné bolo preukázané tak výpoveďami svedkov, ako aj poškodenej.

Okresný súd sa riadne s predmetnými skutočnosťami vysporiadal tak pri hodnotení jednotlivých dielčích výpovedí, ako aj v ich vzájomnej súvislosti, pričom je zrejmé, že konanie páchatela malo dlhodobý

charakter, dochádzalo k nemu opakovane, najmä po návrate zo zahraničia a už samotné konanie tak podľa výpovede poškodenej, ako aj svedkov, začalo v čase, kedy spoločne boli v zahraničí.

Krajský súd zároveň má za to, že odvolanie týkajúce sa uplatnenia nemajetkovej ujmy poškodenou je nedôvodné a úvaha okresného súdu je preskúmateľná čo do dôvodov, pre ktoré sa okresný súd rozhodol znížiť uplatnenú náhradu nemajetkovej ujmy s tým, že krajský súd sa s takto priznanou výškou stotožňuje, pričom priznanie nemajetkovej ujmy vo väčšom rozsahu by vyžadovalo ďalšie doplnenie dokazovania, ktoré by presahovalo rámec trestného konania a preto okresný súd z pohľadu krajského súdu správne odkázal v časti nepriznaného nároku poškodenej túto na civilný proces, kde bude možné doplniť dokazovanie v rozsahu, v akom vo svojom odvolaní žiadala, resp. naznačila poškodená.

Z týchto dôvodov má krajský súd za to, že predmetná trestná činnosť bola jednoznačne preukázaná, teda bolo potrebné uložiť vo veci príslušný trest, pričom vzhľadom na okolnosti a následky trestného činu okresný súd správne uložil trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov a 6 mesiacov a súčasne správne zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Ani krajský súd nezhliadol dôvody pre mimoriadne zníženie trestu s prihliadnutím na pomery páchatel'a a to ani na tie, ktoré tvrdil vo svojom odvolaní samotný obžalovaný a v neposlednom rade je nutné poukázať na to, že na hlavnom pojednávaní nebol vykonaný žiadny taký dôkaz, ktorý by poukazoval na mimoriadnosť pomerov na strane obžalovaného, pre ktorý by bolo uloženie trestu v zákonom určenom rozpätí neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti nadbytočné.

Z týchto dôvodov preto senát Krajského súdu v Banskej Bystrici považoval za podané odvolania za nedôvodné a tieto v zmysle ust. § 319 Tr. por. zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.